

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VI. Proposuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

quæ in obiectione proponitur, Nicasium priuationem meruisse: Ex altera verò parte considerandum est, quòd Episcopus, cum Nicasium presbyterum ordinauit, debuerit illi secundum canones titulum beneficij prouidere, c. cum secundum, 16. de præbendis: consequenter non potuit illum à parochia remouere, nisi ad alterum beneficium transferendo. Quod cum Episcopus non fecerit, mandatur ipsi, vt hominem ad suum beneficium, vnde non debito modo amotus erat, restituat, donec ei aliud beneficium prouideatur. Videri potest Rebuff. in praxi, tit. de dispens. super natal. defectu n. 79.

CAPITVLVM VI.

Proposuit.

PARAPHRASIS.

Romanus Sacerdotis filius ab Episcopo Oxonensi Subdiaconus ordinatus fuit. Postea eum loci Dominus, ac patronus ad parochiam præsentauit. Sed Episcopus præsentationem reiecit, eo quòd non esset legitime natus. Hac de re Romanus conquestus est Alexandro III. Is scribit ad Episcopum, indignum esse, quòd ordinatus Subdiaconus beneficij ecclesiastici prouisione carere debeat. Ideo mandat, vt honestus ac probatus Sacerdos, cum Romani consensu instituat in ecclesia illa, Romanus autem Subdiaconum eius, seu ministrum agat: cui etiam reddituum medietas assignetur. Quandoquidem presbyter ibi institutus non potest solus, atque sine ministro Missarum solemniam, & alia officia diuina celebrare.

SUMMARIUM.

1. Posito, quòd filius sacerdotis, vel alius illegitimè natus ordinatus est, eide beneficio prouideri debet.
2. Parochialis ecclesia eos redditus habere

deberet, vt præter Parochum seu Rectorem, Diaconus seu Cooperator ali possit: quamuis hoc pluribus locis consuetudine non obseruetur.

NOTANDVM I. Licet Episcopus illegitimè natus in sacris ordinare non debeat, sine Pæpæ dispensatione, si tamen eum ordinauit, debet illi ecclesiasticum beneficium prouidere; cum non deceat eum egere ac mendicare cum opprobrio cleri, c. Diaconi sunt, 23. circa medium, d. 93. Ita Anton. hic, n. 1.

Cum itaque Episcopus Romano saltem simplex beneficium prouidere debuerit, Pontifex hoc ei consilium suggestit, vt alius in ea Ecclesia Rector instituat, Romanus autem eius hypodiaconus esset, media parte reddituum eidem assignata.

Sed quæri potest I. Quare Pontifex non dispensauit cum Romano, vt Ecclesiam illam curatam regere posset. Resp. Quia non deceat Pontificem cum filio sacerdotis ad beneficium curatum dispensare, sine magna causa, vt docet Host. hoc tit. n. 8. Talis autem causa hic deerat.

Secundò: Quare dicitur, ipsius Romani consensum requirendum esse? Ideo arbitror; quia cum partim ratione ordinationis suæ absque titulo beneficij, partim ratione præsentationis, ius & actionem aliquam habuerit contra Episcopum, voluit Pontifex, vt in hanc veluti transactionem ipsi propositam consentiret: non negata illi facultate, si quid opponere vellet.

Tertiò: Cur non etiam dicitur, consensum patroni in institutione alterius Presbyteri requirendum esse? Respondeo: Id non negari, sed supponebatur, si Romanus consenserit, patronum quoque contentum fore: cum tota hæc prouisio in ecclesie illius utilitatem, & honorem cessura sit.

NOTANDVM II. Parochialis Ecclesia eos fundationis redditus habere deberet, vt præter Parochum seu Rectorem Diaconus seu Cooperator ali possit: cum solus sacerdos

hos congruè ac decenter sine ministro diuina officia celebrare non possit. Ita bene hic notat Gl. ver. soluit. Quamuis hoc pluribus locis consuetudine non obseruetur.

CAPITVLVM VII.

Ex transmissa.

PARAPHRASIS.

Gaspar Clericus (legitimè natus) à patre ad beneficium quoddam præsentatus erat. Sed Archiepisc. Cantuariensis eum instituere nolebat, quòd pater eius idem beneficium obtinuerit. Timebat enim, ne ea res speciem quandam successione hæreditariæ præ se ferret, si filius patri in beneficio succederet. Ea re intellecta, Alexand. III. mandat Archiepiscopo, vt dicto Gaspari beneficium conferat: cum enim post patrem alia persona in beneficio intercesserit, nullum esse potest hæreditariæ successione periculum.

SUMMARIUM.

Filius legitimus eodem beneficio frui potest, quo mediatiè pater fruebatur.

NOTANDVM Vn. Filius legitimus idem beneficium, quod pater eius habuit, absque dispensatione obtinere potest, si non immediatè ei succedat. Quia hoc casu dici non potest, quòd iure quasi hæreditario id consequatur; cum non patris, sed potius alterius personæ successor sit. Necesse tamen est, vt persona intermedia non tantum titulum acceperit, sed & possessionem, vt notat Rebuffus in praxi tit. de dispens. super natalium defectu, n. 22. Sed etsi possessionem beneficij extraneus acceperit, sed statim ab eo antecessoris resignarit, censetur fraus commissa contra canonem, vt idem Rebuff. notat num. 23.

* * *

CAPITVLVM VIII.

Constitutus.

PARAPHRASIS.

Guilielmus Clericus capellaniam quandam adeptus, in ea pluribus annis ministravit; postea à quodam milite eà spoliatus, & eiectus fuit. Cum autem de hoc apud Ordinarium questus esset, obiectum illi fuit, quòd pater eius in eadem capella ministravit. Sed Guilielmus replicauit, quòd pater eius nullum in ea capella titulum habuerit, neque perpetuus Vicarius fuerit, sed nomine ac vice ipsius Guilielmi ad tempus ministravit. His coram Alexand. III. propositis, respondet, si ita se res habeat, Guilielmo beneficium illud vnà cum redditibus ab alieno possessore perceptis restituendum esse.

SUMMARIUM.

1. *Filius etiam illegitimus, patrem vt Vicarium temporalem in administrando beneficio constituere potest.*
2. *Iniuste spoliatus beneficio, ad illud restitui debet vnà cum fructibus perceptis & percipiendis.*
3. *Si spoliatus simul iudicio possessorio & petitorio agat, Iudex inquirere debet, an per vim spoliatus fuerit, & an eius in beneficio competat; secus est, si tantum possessorio agat, sine restitui se possulet.*

NOTANDVM I. Filius patrem vt Vicarium temporalem in administrando beneficio constituere potest. Idque locum habet siue legitimus filius sit, siue illegitimus. Sin verò filius patri beneficium renuntiarit, eumue inuestiri permiserit, tum filius idem beneficium nunquam consequi potest, si illegitimè natus est: sin autem legitimus, saltem immediatè post patrem, adipisci illud non potest.

NOTANDVM II. Si quis beneficio iniu-